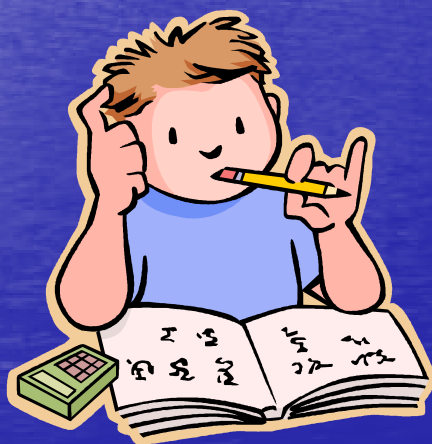

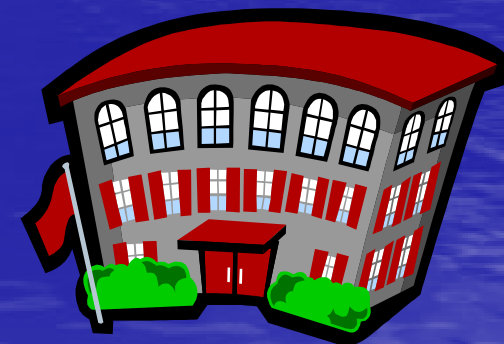
Moje dziecko będzie pierwszoklasistą

Opracowała: Ewa Luba

Spis treści

1. Gotowość szkolna
2. Rola rodziców gdy dziecko idzie do szkoły – czyli jak przygotować dziecko do szkoły
3. W jaki sposób dzieci się uczą i jakim w tym pomóc
4. Jak wychowywać by dzieci zrozumiały co jest dla nich dobre a co złe – aby nagroda nie zamieniła się w karę, a kara w nagrodę
5. Agresja wśród dzieci
6. Jak pomóc dziecku w nauce języka angielskiego na pierwszym etapie edukacyjnym.

Gotowość do nauki warunkują 4 aspekty. Są to:

1. Rozwój fizyczny (ruchowy)
2. Rozwój umysłowy (intelektualny)
3. Rozwój społeczny
4. Rozwój emocjonalny

Rozwój fizyczny (ruchowy)

Prawidłowe, stosowne do wieku ukształtowanie kości, mięśni (właściwe napięcie - nie za lekkie i nie za ciężkie) układu nerwowego, narządów zmysłu, które zapewniają pewną odporność dziecka na wysiłek fizyczny oraz dobrą sprawność we wszystkich zakresach motoryki.

Rozwój umysłowy (intelektualny)

Umiejętność spostrzegania, dostatecznie wykształcony poziom wyobraźni i koncentracji uwagi, zdolność do słuchania, zapamiętywania i odtwarzania podawanych treści. Mieści się tu również prawidłowy rozwój mowy.

Rozwój społeczny

Możliwość podporządkowania się wymaganiom szkoły, nawiązywania kontaktów i współpracy z rówieśnikami, wytrwałość, obowiązkowość, systematyczność, motywacja do wykonywania zadań, radzenie sobie bez pomocy rodziców w sytuacjach nowych i trudnych. Inicjowanie zabaw z rówieśnikami, jeśli trzeba – ustępowanie. Doprowadzanie do końca rozpoczętych prac, dbanie o ich estetykę. Samodzielność pod względem jedzenia, ubierania oraz zabiegów higieniczno – kulturalnych i zdrowotnych.

Rozwój emocjonalny

Umiejętność panowania nad sobą, powstrzymywania złości, wybuchowości i agresji, pozostawania bez rodziców bez płaczu, radzenia sobie bez dorosłych w obowiązkach należących do dziecka. Ponadto umiejętne radzenie sobie z porażką, posłuszeństwo wobec dorosłych. Podporządkowywanie się ustalonym regułom, poleceniom dorosłych, rozumienie ich konieczności nawet jeśli nie zawsze są przyjemne, ale sprawiedliwe.

Rola rodziców

- Wyrabianie w dziecku samodzielności
- Przyzwyczajanie dziecka do stałego rozkładu dnia
- Kształtowanie wytrwałości, systematyczności
- Wzbogacanie wiedzy o świecie, doświadczeń życiowych, pobudzanie do działania, rozwijanie spostrzegawczości, myślenia, pobudzanie do zadawania pytań i odpowiadanie na pytania dziecka
- Wdrażanie do prawidłowej wymowy pod względem fonetycznym i gramatycznym, formułowania wypowiedzi, rozwijanie zainteresowania książką, czasopismem, ćwiczenie pamięci
- Wyrabianie umiejętności słuchania mowy, czytanego tekstu i koncentrowania uwagi
- Rozwijanie zainteresowań matematycznych
- Usprawnianie rąk poprzez: rysowanie, malowanie lepienie z plasteliny, modeliny, wydzieranie, wycinanie, sklejanie rzucanie, chwytanie, manipulowanie oraz usprawnianie ciała poprzez gry, zabawy, sport, spacerowanie, przebywanie na świeżym powietrzu

- Wpajanie zasad kulturalnego, życzliwego, tolerancyjnego, bezpiecznego zachowania się wobec ludzi i w codziennych sytuacjach
- Wdrażanie do nawiązywania przyjaznych kontaktów z rówieśnikami, podejmowania współpracy w zabawie i godnego przyjmowania porażek
- Kształtowanie pozytywnej motywacji do uczenia się, zachęcanie do zdobywania wiedzy, nie straszenie szkołą i nauką
- Dbanie o zdrowie fizyczne dziecka
- Nauczeniu szanowania pomocy szkolnych

Ważne aspekty w wychowaniu dzieci

- by dotarło do dziecka to, co do niego mówimy - potrzebny jest kontakt wzrokowy
- usamodzielnianie dziecka
- stawianie dziecku granic: konsekwentnie, rozwojowo oraz adekwatnie do sytuacji
- namawianie do współpracy: bez presji, własne argumenty, wysłuchanie argumentów dziecka
- bez złości i poddawania się: używaj często humoru, oceniaj obiektywnie
- należy dostrzegać wady dziecka bez ich wytykania
- nie wolno karać zbyt często: nagroda jest lepsza!
- należy rozwiązywać problemy: wysłuchaj wyjaśnień dziecka, krytykuj zachowanie dziecka a nie dziecko!
- chwal mądrze (ale nie nadmiernie i ciągle za to samo)
- docień wysiłek, bądź obiektywny i szczery, nagradzaj słowem!
- buduj kompetencje dziecka i poczucie wartości: pozwól podejmować decyzje, doceniaj sukcesy, licz się ze zdaniem dziecka,
- zachęcaj do samodzielności: nie wyręczaj, pozwól na błędy, wspieraj wysiłki
- nie etykietuj: pozwól dziecku, by było sobą, zapomnij o stereotypach
- dobre praktyki: rozmawiaj, bądź uważny, miej czas dla dziecka, bądź wzorem i buduj autorytet

Przyczyny wywołujące agresję wśród małych dzieci

- Oglądanie nieodpowiednich programów telewizyjnych. Utożsamianie się z agresywnymi postaciami
- Poczucie niskiej wartości. Niektórzy rodzice, mają zbyt wysokie wymagania wobec swoich dzieci. Chcą, aby były coraz lepsze, sprawniejsze, bardziej kompetentne. Przymus dążenia do doskonałości powoduje, że dziecko stale czuje się niedoskonałe. Nie potrafi cieszyć się z tego, co robi, bo zawsze widzi jakieś braki. Dzieci opracowują różne sposoby, by podreperować poczucie własnej wartości. A najprostszy sposób to pogłębienie lub zniszczenie domniemanego rywala i przeciwnika
- Brak ciepła rodzinnego. W domu powinna panować atmosfera ciepła i zainteresowania sprawami dziecka. Rodzice nie powinni zapewniać poczucia bezpieczeństwa i miłości tylko pod warunkiem spełnienia przez dziecko ich oczekiwań
- Konflikty w rodzinie. Nieporozumienia rodzinne powodują, że dziecko czuje się zagrożone i zaniedbane
- Wytyczenie jasnych reguł postępowania. Dziecko powinno znać granice i być poinformowane o konsekwencjach ich przekraczania.
- Niewłaściwe wzorce rozwiązywania konfliktów. Dziecko uczy się przez naśladowanie.

U tak małych dzieci agresja objawia się w postaci:

1. Szturchania
2. Sprzeczek
3. Przewisk
4. Kłótni
5. Obrażliwych słów
6. Popychania
7. Dokuczania
8. Wyśmiewania
9. Zabierania zabawek i niszczenia ich

Jak pomóc dziecku w nauce języka angielskiego – praktyczne rady dla rodziców

Rodzice często błędnie zakładają, iż nie są w stanie pomóc dziecku w nauce języka obcego, ponieważ sami dobrze go nie znają. Znajomość języka nie jest jednak konieczna, aby skutecznie wspierać dziecko w procesie uczenia się. Co w takim razie rodzic może zrobić? Oto kilka wskazówek:

Zainteresowanie i wspieranie

Zainteresowanie rodziców obowiązkami szkolnymi dziecka jest niezwykle ważne dla uzyskiwanych przez nie wyników w nauce. Rodzice pomagając swojemu dziecku w nauce języka sprawiają, że będzie to dla niego rzecz istotna i potrzebna. Obecność rodziców wpływa pozytywnie na samopoczucie dziecka oraz kształtowanie jego motywacji do pracy. Sprawdzajmy zatem, czy dziecko systematycznie odrabia zadania domowe, uzupełnia zeszyt ćwiczeń i zeszyt lekcyjny oraz dopilnujmy, aby były one prowadzone w sposób przejrzysty i staranny. Interesujmy się tym, czego aktualnie uczy się dziecko. Przejrzyjmy razem z nim notatki z lekcji, poprośmy, aby nauczyło się nowych słówek poznanych na ostatnich zajęciach albo wspólnie poćwiczmy nowe słownictwo. Zachęcajmy dziecko i nauczmy je korzystania ze słownika obrazkowego i płyty dołączonej do książki. Asystujmy dziecku podczas odrabiania pracy domowej, ale nie wyręczajmy go. Wdrażajmy dziecko do samodzielności, wspierajmy jego wysiłki, uczmy się z dzieckiem, ale nie za nie!

Systematyczność i powtarzanie

W nauce języka kluczową rolę odgrywa systematyczna, dobrze zaplanowana nauka oraz właściwie zorganizowany system powtarzania przerobionego materiału. Zainteresujmy się zatem czy wiedza, którą nauczyciel przekazuje dziecku na lekcjach jest systematycznie utrwalana w domu. Zaplanujmy dziecku regularne, nawet 15-minutowe sesje z językiem angielskim, aby każdego dnia mogło spędzić trochę czasu na przyswajaniu nowych wiadomości i powtarzaniu już wyuczonych treści. Postarajmy się, aby nauka języka stała się stałym punktem rodzinnego planu zajęć. Wielokrotne powtórki sprawiają, że materiał zostanie utrwalony, a tym samym zapamiętany. Codzienne chwile z językiem angielskim nie muszą być dla dziecka przykrym obowiązkiem. Mogą stać się przyjemnością, jeśli będą urozmaicone przez gry i zabawy językowe, wykorzystanie piosenek, rymowanek, ciekawych książek czy multimediiów. Pamiętajmy również o kontaktach z nauczycielem. Pytajmy o postępy dziecka i jego pracę na lekcjach.

Motywowanie i inspirowanie

Każde dziecko potrzebuje czuć, że dobrze radzi sobie z nauką języka obcego i dostrzegać, że robi postępy, dlatego aprobatą ze strony rodziców jest bardzo istotna. Pozytywne wsparcie ze strony bliskich w postaci pochwał czy zachęt bez wątplenia motywuje dziecko do dalszej pracy, a tym samym pomaga zbudować jego pewność siebie. Dostrzegajmy więc sukcesy naszego dziecka, chwalmy jego osiągnięcia, zdobytą wiedzę i umiejętności, pomimo że nie zawsze pozytywnie oceniamy efekty osiągnięte przez dziecko. Poświęćmy też swój czas inspirując dziecko do poszukiwania innych źródeł nauki języka angielskiego. Prezentujmy dziecku anglojęzyczne książeczki czy dziecięce czasopisma językowe. Słuchajmy z dzieckiem angielskich piosenek, oglądajmy bajki w wersji językowej. Ważne jest aby to co dziecko czyta, słucha czy ogląda, sprawiało mu przyjemność. Internet, który dzieci tak bardzo lubią, może również stanowić prawdziwą językową kopalnię wiedzy, pod warunkiem, że dopilnujemy, aby nasze dziecko spędziło czas na stronach, które rozwijają je językowo. Możemy tam znaleźć mnóstwo gier językowych, piosenek, filmów video, bajek, historyjek angielskich, czy ćwiczeń leksykalnych i gramatycznych.

Pomysły na proste zabawy wspomagające naukę języka angielskiego

- Plakat
- Bingo
- Gra z alfabetem
- Dwadzieścia pytań
- Gra w określenia
- Dopasowywanie
- English Box
- Fiszki

Strony internetowe

Polecam, aby w wolnym czasie skorzystać z linków do stron internetowych, zapewniających ciekawy materiał do nauki języka angielskiego. Można je znaleźć pod poniższym adresem:

1. <http://learnenglishkids.britishcouncil.org/en/parents/articles/using-books-with-older-children-and-teenagers>
2. <http://www.anglomaniacy.pl/>

LEARN
ENGLISH